

[Handelsministeren]

I relation til beregningen af Nationalbankens overskud, som i henhold til Nationalbankloven udbetales til staten, indgår kurstabet på de i årets løb overtagne skibskreditfondsobligationer som en udgiftspost, der formindsker overskuddet. I modsat retning går imidlertid den merindtægt, der i løbet af året opnås ved, at tidligere års til markedsværdi nedskrevne obligationsovertagelser indfries til pålydende værdi. Det eksakte beløb herfor er ikke opgjort, men man kan gøre sig en forestilling om dets størrelsesorden på baggrund af, at obligationsindfrielse i 1976 i alt beløb sig til 1.542 mill. kr. eller svarende til mere end halvdelen af nytilgangen af skibskreditfondsobligationer i 1976. Det nettobeløb, hvormed skibskreditordningen har formindsket Nationalbankens overskud i 1976, har således været væsentlig mindre end de nævnte 599 mill. kr.

Man kan imidlertid også betragte Nationalbankens overtagelse af skibskreditfondens obligationer til parikurs som et alternativ til den private sektors kreditforsyning. Alternativt kunne Nationalbanken give lån til pengeinstitutterne til videre formidling af lån til redere m. v.

Støtteomfanget set i relation til Nationalbankens aktiviteter alene ville ud fra dette synspunkt naturligt kunne opgøres som forskellen mellem på den ene side de renteindtægter, som Nationalbanken ville have haft ved långivning til pengeinstitutterne, og på den anden side renteindtægterne af skibskreditfondens obligationer.

Den gennemsnitlige almindelige rente ved Nationalbankens udlån til pengeinstitutterne i 1976 var ca. 10 pct. p.a. Skibskreditfondens obligationer lød på 7-7½ pct. i rente p.a. En beregning baseret på forskellen i Nationalbankens renteindtægter ved de to alternative midler til kreditskabelse på de ovennævnte 2.727 mill. kr. var af størrelsesordenen 75 mill. kr. i 1976 og i alt ca. 300 mill. kr. i de 7-8 år, de pågældende obligationslån (trapelån) er løbende.

Endelig kunne man under hensyn til den betydning for kapitalforsyningen, statens låntagning i udlandet har, betragte udlån af sådanne midler som alternativ til skibskreditordningen. Statens støtte ville i så fald blive bestemt af forskellen mellem den rente, staten betaler til udlandet, og skibskreditordningens rente. Således beregnet ville støtten

omfang blive mindre end ovenfor anført, nemlig bestemt af forskellen mellem renten på det internationale kapitalmarked og den internationale aftalte særlige skibskreditrente. Denne betragtningsmåde resulterer således i samme vurdering af skibskreditordningens støtteelement som omtalt i de ovenanførte indledende bemærkninger.

Til *arbejdsministeren* (24/7 79) af:

Kurt Hansen (VS):

»Vil ministeren sikre, at de ni udenlandske kvinder, alle medlemmer af Kvindeligt Arbejderforbunds kreds 1, der har fået frataget deres understøttelse på et helt urimeligt og usagligt grundlag, øjeblikkelig genindtræder i A-kassen som arbejdssøgende med ret til dagpenge?«

(Spm. nr. 1226).

Begrundelse.

Ifølge dagspressen den 20. juli 1979 har en 32-årig tyrkisk kvinde samt otte andre udenlandske kvinder, alle medlemmer af Kvindeligt Arbejderforbunds kreds 1, fået frataget deres understøttelse med den begrundelse, at de ikke taler dansk. Dette kan på ingen måde siges at være en acceptabel begrundelse. For år tilbage spekulerede dansk erhvervsliv i at få importeret en stor mængde udenlandsk arbejdskraft; dengang var der ingen tvivl om, at de stod til rådighed for arbejdsmarkedet uanset deres sproglige kunnen.

I forbindelse med gennemførelsen af lovforslag nr. L 150 tidligere i denne samling fik arbejdsministeren cementeret et begreb, der hedder regulært ledige. VS påpegede dengang, at dette er en gummibestemmelse, der kan bruges til at udelukke især marginalgrupper fra arbejdsmarkedet. Dette benægtede arbejdsministeren hårdnakket. Ministeren gik endda så langt i et svar til VS' ordfører, Tyroll, at han fastslog: »Den eneste ændring er, at vi rammer de mennesker, som ikke vil melde sig ind i arbejdsløshedskassen, som ikke vil betale kontingent, som ikke regner med de faglige organisationer.« Det var ministerens kommentar den 14. februar 1979. Derfor undrer det, at de overgreb på de arbejdsløse, som VS fastholdt, og som loven indedar, slår igennem så hurtigt.

Hvis ikke ministeren øjeblikkelig griber ind og sikrer de ni udenlandske kvinder de-